

conferere med Amtsraadene; men det udeluftes i de Amter, hvor man ikke finder Anledning til at oprette Sundhedscommissioner.

Madvig: Den rejsende Embedsmand, der bliver udsendt, vil jo have Leilighed til at conferere med Amtsraadet angaaende det Spørgsmaal, om der ikke i deres Amter skulde være Anledning til at oprette Sundhedscommissioner; men erklærer Amtet, at det ikke finder en saadan Anledning, troer jeg, at det vilde være meget skadeligt, at man kom ind paa saaledes at forhandle disse almindelige abstrakte Spørgsmaal om, hvorledes man kunde tænke sig en Sundhedsvedtægt dannet for Fremtiden for hele Amtet eller for et District, som man ikke kjendte; man vilde derved rykke Sagen bort fra det Grundlag, som hele Systemet har søgt at udfinde, nemlig fra bestemt givne Forhold.

Ordføreren: Jeg troer, at, naar den ærede Landsthingsmand vil fastholde, at Vedtægtens Opgave er at være en Veiledning for Sundhedscommissionens Virksomhed, vil han ogsaa let blive enig i, at, hvor der ingen Sundhedscommission er, er der ingen Brug for Vedtægten; en saadan vil der være en lokal Brug for i enhver Kjøbstad, og jeg kan altsaa kun opfatte det ærede Medlems Dristinger derhen — og forsaavidt slutter jeg mig dertil — at det er meget ønskeligt, dersom man i hvert Amt vil fortolke og benytte denne Myndighed saaledes, at man vilde idetmindste gjøre Forsøget paa et Par Steder. At der overalt vil findes nogle, hvor der kan være Brug derfor, anseer jeg for aldeles klart; men hvor der ikke er nogen Sundhedscommission, der vilde en Vedtægt kun være et Blad i Amtsraadets Archiv.

Ryholm: Ja, jeg takker for den Oplysning, jeg har faaet. Folgen vil altsaa blive, at det Amtsraad, der ikke vil være udeluftet fra at deeltage i en fremtidig Vedtægt, bliver nødt til alene af den Grund at oprette en enkelt Sundhedscommission.

Indsitsministeren: Jeg troer dog at burde tilføie, at alene fordi et Amtsraad ikke strax erklærer sig for at indføre en Sundhedscommission paa et enkelt Sted, er det dog ikke udeluftet fra, naar Omstændighederne forandre sig og der bliver Anledning til at indføre en Sundhedscommission, at erklære sig for Oprettelsen af en saadan.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 8 (see Anh. B, Sp. 192—193) vedtoges eenstemmigt med 29 Stemmer.

Udvalgets Forslag til § 10 (see Anh. B, Sp. 193) ansaaes som vedtaget uden Afstemning som en Redaktionsforandring.

2) Udvalgets Forslag til § 11 (see Anh. B, Sp. 193) vedtoges eenstemmigt med 28 Stemmer.

3) Udkaftets § 11 med den vedtagne Forandring, saalydende:

De af Sundhedscommissionerne i Kraft af den almindelige Lovgivning om Politiets Myndighed eller de ifølge nærværende Lov udstedte Vedtægter givne Paalæg eller gorte Forbud skulle, naar det af den Paagjældende forlanges, være støttede paa et af Grunde ledsaget Skjøn om de stedfindende factiske Forhold, disses for Sundheden skadelige Bestaaffenhed, Nødvendigheden af at deri foregaaer en Forandring, og efter Omstændighederne Angivelse af Maaden, hvorpaa dette bør skee.

Egnende Skjøn paaligger det Sundhedscommissionerne at afgive, naar det i Anledning af Undersøgelser og Sager, som Politimesteren, af egen Drist paabegynder angaaende Gjenstande vedkommende Sundhedspolitivet, forlanges enten af denne Embedsmand eller af vedkommende Privatmand, der ikke anseer en af Politimesteren gjort Forbring tilstrækkelig begrundet.

vedtoges eenstemmigt med 29 Stemmer.